

Trezor: «Fer música de ball no està renyit amb ?visibilitzar col·lectius marginats»

Parlem amb Mar Orfila sobre el debut discogràfic del seu nou projecte, 'Equality'

Trezor

Durant molts anys, **Mürfila** va ser l'àlter ego de la polifacètica artista barcelonina Mar Orfila. Després de molts anys lligada aquest projecte en solitari de rock, va decidir unir forces amb **Way** (**Ultraplayback**) i engegar **Trezor**, un duet de pop elèctric. Després d'un llarg recorregut creant melodies, samplejant bases i produint temes, ara acaba de veure la llum el seu debut discogràfic, *Equality* (Blanco y Negro, 2022). Parlem amb Orfila sobre aquest nou àlbum.

Com va sorgir Trezor?

Jo ja portava 10 anys i 5 discos amb **Mürfila** i estava una mica cansada de liderar sola un projecte: té els seus avantatges però també els seus inconvenients. Em venia de gust fer un projecte més col·lectiu. I vam parlar amb en **Way** per començar a fer música més electrònica. De fet, als últims discos de **Mürfila**, ja intentava que les bases de les cançons fossin una mica més ballables. I en **Way**, amb qui ens coneixem de fa moltíssims anys, venia de la banda **Ultraplayback**, on ja practicaven l'electropop i estils similars. Tots dos estàvem d'acord a treballar molt els sintetitzadors i vam iniciar el projecte amb aquest objectiu. Però, per culpa de la pandèmia, tot el procés de creació i gravació s'ha fet molt llarg.

Ha estat un repte encapçalar un projecte conjunt i desplaçar-te del hard rock que duies a terme amb Mürfila?

Sí. Ha estat un repte, però també ha sortit tot molt natural. El fet de no ser l'única que compon els temes o que pensa el concepte del disc t'allibera bastant. És molt més gratificant fer-ho en equip. A part, tenim tot un equip tècnic amb qui hem fet molta pinya. Tot això, al final, fa col·lectiu i que no t'hagis de menjar tots els 'marrons' tu sola.

Trezor Foto: Arxiu Trezor

Agafeu l'electrònica retro típica dels 80 i dels 90. Com vau decidir enfocar-ho cap a aquest terreny?

Aquest dic l'ha produït el Christian Rey (**Navet, The Pinker Tones**). Ell ve d'un estil una mica més retro i a nosaltres ens va interessar explorar per aquí. És veritat que ara estem creant temes nous i probablement, els farem amb altra gent -sobretot, perquè ens interessa treballar amb gent diversa-. I, segurament, decidirem buscar nous sons més actuals.

Tot i que entenc que hi haurà una part que haureu treballat en equip, qui ha acabat de perfilar els sons i les melodies dels 'sintes'?

El nostre procés de creació consisteix a compondre els temes i portar una maqueta bastant feta. Llavors, la passem al Christian i ens posem a produir a l'estudi com si fos un laboratori buscant noves sonoritats i acabant de donar forma a les melodies. Per descomptat, en Christian hi ha aportat molt a tots els nivells. Alguns temes, potser han acabat canviant una mica més, i altres, no tant.

Amb Mürfila tu vas cantar principalment en castellà. En canvi, ara, heu decidit fer l'àlbum íntegrament en anglès. Per què?

Bé, de fet, abans de **Mürfila**, jo vaig estar set anys en una banda que es deia **Örn** i cantàvem en

anglès: per a mi, el repte va ser cantar en castellà amb **Mürfila**. Ara, em venia de gust tornar una mica a l'anglès. Tot i això, alguns dels nous temes dels quals et parlava abans són en castellà. Fins i tot, també farem una col·laboració amb **Minova** i serà en català. La llengua no ens fa por i volem experimentar amb totes les que sabem i dominem. En aquest disc totes les cançons són en anglès, però de les que vindran, algunes seran castellà, alguna en català i alguna altra en anglès.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ZAAIZ6NcFDA>

En l'àmbit temàtic, reivindiqueu el col·lectiu LGTBI i totes les identitats del gènere que es troben en els marges.

Sí. Estem en un punt de les nostres vides en què ja no som la típica banda que parla només del nostre ego. Ens interessen coses més socials i més el que ens passa al costat. Parlem de temes que ens toquen o de temes de què no en sabem gaire i en volem aprendre. Per exemple, "My Passanger", tracta sobre el trànsit de gènere infantil. Era un tema que desconeixíem bastant i poder fer el videoclip i conèixer la Chloe -que és una nena trans de nou anys- ens va ensenyar moltes coses. Tenim un altaveu molt poderós, que és la música, i per què no parlar de qüestions d'aquesta mena i visibilitzar col·lectius marginats? Això ens interessa i creiem que no està renyit amb fer música de ball i passar-ho bé.

Creus que és important que projectes que fan música de ball reivindiquin aquests temes?

Ens semblava que és xulo poder fer música d'electrònica, de ball i canyera. Però també pots dir coses interessants i rellevants. No només cal dir "balla, balla". Mola anar una mica més enllà.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=g5j3CVG2n-M>

Els videoclips us ajuden a transmetre tot això, oi?

Els videoclips són molt vitals perquè acaben de definir l'univers de la banda. Sempre intentem jugar amb elements que considerem importants. En el nostre cas, Barcelona és un d'ells. El vídeo de "B-Side", per exemple, el vam gravar a la línia 9 del metro. És el metro més modern de tota la xarxa i molta gent el desconeix.

On podrem sentir en directe aquestes noves cançons?

El 25 de febrer toquem a la sala Laut i l'1 d'abril clausurem la jornada del Let's Festival. A més de les cançons d'aquest nou disc, també interpretarem alguns dels nous temes que estem produint ara.